

[Forsvarsministeren.]

viteten i forbindelse med forslagene. Hr. Knud Østergaard henviste med et par bemærkninger til begivenheder i 1935 og kom derigennem ind på spørgsmålet, om man kan være sikker på at få hjælp udefra, når man har vedtaget et sådant forslag. Hr. Kristen Østergaard stillede ikke spørgsmålet, men konstaterede i en bemærkning, at man med regeringens forslag fornægtede NATO.

Lad mig svare samlet på de to betragtninger og sige, at ganske afgørende for vurderingen af, hvordan et fremtidigt forsvar vil virke, når det drejer sig om hjælp udefra, er det at få besvaret spørgsmålet: hvordan er den ordning, vi har for øjeblikket? Det har jeg de gange, vi har diskuteret det, søgt at få hevet frem som noget ganske afgørende.

Jeg vil i den forbindelse sige, at det har været min erfaring under tidligere debatter, at der har været alt for lidt realisme til stede, når det drejede sig om at se på forsvarsordningen. Hvor mange uddannede værnepligtige har vi i dækningsstyrken? Der er tilgået udvalget noget materiale, der viser, at hvis man tager dem, der har under 6 måneders uddannelse, har vi, alt lagt sammen, stampersonel og faste, en dækningsstyrke af en størrelsesorden, der ligger langt, langt under det, der står i loven. Lovens ca. 13.000 mand er i dag ikke ca. 13.000 færdigt uddannede, langt fra. Vi kan tage uddannelsen med henblik på mobiliseringsstyrken og se, at den for manges vedkommende består af en mønstring på 1-2 uger. Vi kan tage materielsiden og se, hvad ledende militære sagkyndige har udtalt herom, og så vil man finde frem til et resultat, der fortæller, som nogle også har været inde på det, at vi bliver nødt til at lave om på den ordning, vi har. Det, der må være opgaven, er så at sammenligne det system, som vi har i dag, og det, der ligger i selve forslaget, og gør man det, kan der ikke være nogen som helst tvivl om, hvad svaret er på det spørgsmål, som hr. Knud Østergaard stillede om hjælp udefra. Jeg mener naturligvis, at vi i større udstrækning vil være i stand til at modtage hjælp udefra, og jeg har dermed også svaret på bemærkningen om, at vi skulle fornægte NATO.

Der har været megen tvivl om, hvorvidt det er muligt at skaffe tilstrækkeligt med

frivillige i en fremtidig ordning, og det er jo sådan, at en væsentlig del af forslaget er hængt op på, at vi kan få forøget antallet. Det mente hr. Kristen Østergaard ikke ville være muligt, det ville være vanskeligt at skaffe det tilstrækkelige antal hvervede. Det er jeg uenig med hr. Kristen Østergaard i af grund, jeg allerede ved tidligere lejligheder har fremført, men lad mig bare nævne to af dem her. Den ene er, at personaleloftet har hindret, at vi har kunnet forøge antallet af frivillige i forsvaret. Det har nemlig vist sig — og det er det andet — at der i virkeligheden er dobbelt så mange ansøgere, som man har chance for at antage på grund af personaleloftet, og hvis det så kædes sammen med de nye veje, som vi har peget på man kan gå, ja, så mener jeg ikke, at hr. Kristen Østergaard har ret.

Et andet vigtigt spørgsmål, jeg vil besvare — det er både til hr. Kristen Østergaard, men også i vid udstrækning til hr. Bilgrav-Nielsen — er spørgsmålet om udgifterne, om det ikke koster meget mere, hvis man går over til et øget antal frivillige. Værnepligtige er jo billige.

Hr. Bilgrav-Nielsen stillede mig det direkte spørgsmål, om jeg tror, at man kan holde dækningsstyrken inden for de nuværende økonomiske rammer, altså set i relation til forslaget.

Det er rigtigt, som hr. Bilgrav-Nielsen sagde, at vi til folketingsudvalget har sendt noget materiale, en beregning, der viser, at tager man og sammenligner 1.000 frivillige med 1.000 værnepligtige, så koster de frivillige 24 mill. kr. mere. Det, der så bare skal føjes til — og det er meget vigtigt — er, at det er direkte meromkostninger. Der er imidlertid en lang række ting at trække fra i det regnestykke, og her er der ved at blive udarbejdet noget materiale, som jeg meget gerne vil overgive til udvalget, lige så snart vi er færdige med beregningerne. Men jeg vil bare lige her pege på, at man i hærstaben har foretaget en beregning og medtaget alle relevante faktorer, herunder sådan et spørgsmål som de faciliteter, f. eks. kaserne, der ydes til værnepligtige. Der skal jo bruges mange flere indkvarteringsfaciliteter under en ordning med mange værnepligtige end under en ordning med hvervede. Der bliver tale om sygepleje, togkort osv., og der skal investeres langt flere penge i ud-